

Εκατό δολλάρια τα έβαλε στην τσέπη του. Ιδιορρυθμία!

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Στὸ σπίτι μας πιὸ πάνω εἶναι ὁ πάτερ-Γεδεών, ὁ ὁποῖος ἔχει τοὺς Ἀρχαγγέλους. Ἐκεῖ καθότανε ἕνας ὑποτακτικός, ὁ ὁποῖος πῆγε μᾶλλον νὰ γηροκομήσῃ τοὺς γέρους πρὸ τοῦ Γεδεών. Αὐτὸς ἦταν παντρεμένος, καὶ ἐπειδὴ εἶχε δαιμόνιο, τὸν ἐχώρισε ἡ γυναῖκα του, πῆγε στὸ Δαφνὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ στὸ τέλος κατέληξε στὸ Ἅγιον Ὅρος. Λέει, τουλάχιστον νὰ πάω νὰ σώσω τὴν ψυχὴ μου, νὰ κάνω ὑπακοή.

Ἐφόσον ἔκανε ὑπακοή στοὺς γέρους, δὲν φανεωνότανε τὸ δαιμόνιο. Νύχτα πήγαινε κάτω στὶς ἀλυκές, μὲ τὸ φεγγάρι πήγαινε καὶ γύριζε στὸν καιρὸ τῆς Κατοχῆς, πήγαινε νὰ μαζέψει λίγο ἀλάτι, νὰ τὸ δώσει στὴν Κερασιά, στὰ κελλιά, νὰ πάρει εἴτε κρεμμύδια, εἴτε πατάτες, φασόλια. Καὶ δὲν ἔπαθε τίποτε. Ὅταν ὅμως ἡ ἀδερφή του, δὲν θυμᾶμαι καλά, τοῦ ἔστειλε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ἑκατὸ δολλάρια, τὰ ἔβαλε στὴν τσέπη του. Ἰδιορρυθμία! Ἀμέσως φανερώθηκε τὸ δαιμόνιο.

Καὶ αὐτὸς λοιπὸν μᾶς ἔλεγε ὅτι τοῦ ἔλεγε τὸ δαιμόνιο: «Βρὲ ἴσύ, νομίζεις ὅτι ἐγὼ θὰ βγῶ ἀπὸ σένανε; λέει. «Τί λέει ὁ Χριστός; «Τοῦτο τὸ πνεῦμα δὲν ἐκπορεύεται εἰμὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ» λέει (Ματθ. 17,21). Ἐδῶ μὲ τοὺς γέρους, τρῶς καὶ πίνεις, καὶ νομίζεις θὰ βγῶ ἐγώ;» Ὁ σκοπὸς τοῦ δαίμονος ἦταν νὰ τὸν βγάλει ἀπὸ τὴν ὑπακοή. Ὅποτε κατόπιν τὸν κανονίζει ὅπως θέλει. «Θὰ πᾶς κάτω στὶς ἀλυκές θὰ νηστεύεις καὶ τότες ἐγώ», λέει, «θὰ βγῶ».

Ὁ λογισμὸς δὲν ἦτανε μέχρι ἐκεῖ τοῦ δαίμονος. Ἦταν νὰ τὸν φέρει σὲ μία ἀπόγνωση καὶ νὰ τὸν ρίξει μέσα στὴ θάλασσα. Ν’ αὐτοκτονήσει. Ἀπὸ ποῦ ἄρχισε ὁ δαίμονας; Ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο. Ναί, ἀλλὰ ποῦ κατέληξε. Στὸ τέλος τὸν κατάφερε καὶ βγῆκε ἔξω στὸν κόσμος. Κι’ ἦρθε κατόπιν ὁ πάτερ-Γεδεών.

Πέστε μου ἐσεῖς τώρα ἓναν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ἔφυγε ἀπὸ τὴ μετάνοιά του ἢ τὸ μοναστήρι του ἢ τὸν Γέροντά του, ἂν πῆγε ὑποτακτικὸς. Ὅλοι Γεροντάδες! Ὅλοι Γέροντες!!!

«Ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν βιάζεται καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν» (Ματθ. 11,12). Δὲν εἶπε κληρονομοῦν, ἀρπάζουν. Ἄν δὲν βιάσεις τὸν ἑαυτό σου, δὲν θὰ νικήσεις. Δὲν θὰ νικήσεις. «Ὁκνηρὸς εἰς ὁδὸν ἀποσταλεῖς, λέγει· λέων κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ φονεῖς κατὰ τὰς πλατείας» (Παροιμ. 26,13). Ἔτσι εἶναι. Γιατὶ οὔτε μπρὸς πάει, οὔτε πίσω πηγαίνει. Γιατὶ εἶναι τεμπελάκος. Ἄν θέλεις νὰ βρεῖς πνευματικά, νὰ βιάσεις τὸν ἑαυτό σου. Πρῶτα στὴν ὑπακοή.

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ

